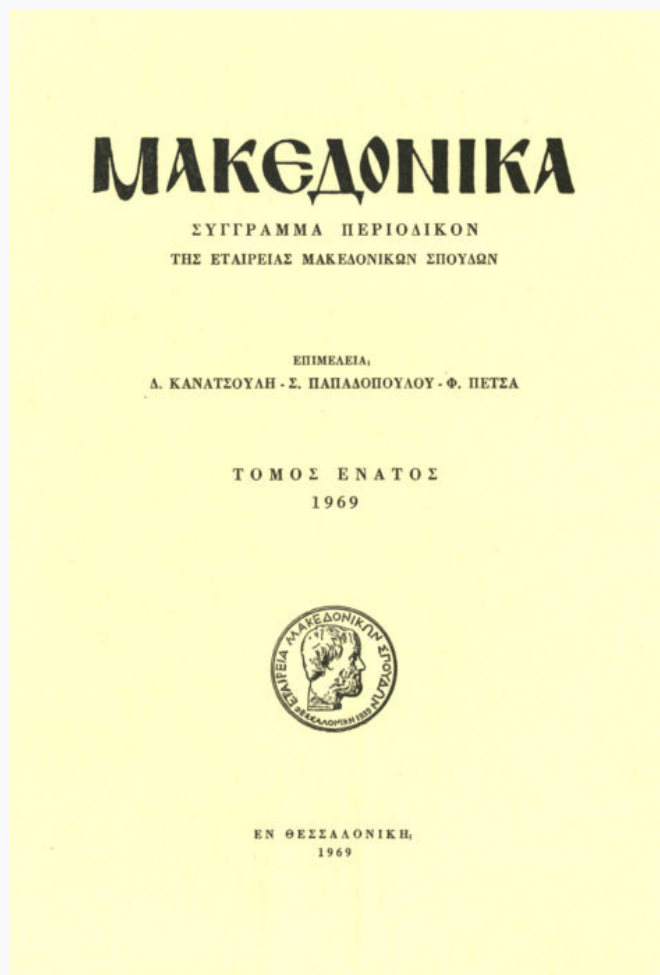

Μακεδονικά

Τόμ. 9 (1969)

S. R. Hamilton, Plutarch, Alexander: A commentary

Βασίλειος Λαούρδας

doi: [10.12681/makedonika.1066](https://doi.org/10.12681/makedonika.1066)

Copyright © 2015, Βασίλειος Λαούρδας

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Λαούρδας Β. (1969). S. R. Hamilton, Plutarch, Alexander: A commentary. *Μακεδονικά*, 9, 374–375.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.1066>

μεταξύ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ ὡς ἀγωνισθέντα διὰ τὴν σύνδεσίν των. Δύσκολον εἶναι νὰ ἀντισταθῇ κανεὶς εἰς τὴν γοητείαν, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ τὸ ὥραϊον ὕφος τοῦ βιβλίου. Τὰ ἐπιχειρήματα δὲν εἶναι πάντοτε πειστικά, ἡ ἔρμηνεῖα ὠρισμένων στοιχείων τῆς παραδόσεως εἶναι συζητήσιμος καὶ εὐρύτερα γνῶσις τῆς βιβλιογραφίας θὰ ἠνάγκαζεν ἴσως τὸν κ. Mechin νὰ εἶναι περισσότερο ἐπιφυλακτικὸς εἰς πολλὰ σημεῖα, ἰδίως γεωγραφικά καὶ χρονολογικά. Ἀλλὰ ὅλας αὐτάς τὰς ἀτελείας τὰς ὑπερνικὰ τὸ ὥραϊον ὕφος καὶ ἡ βαθεῖα πνευματικὴ καλλιέργεια τοῦ συγγραφέως.

ΒΑΣ. ΛΑΟΥΤΔΑΣ

S. R. H a m i l t o n, Plutarch, Alexander. A commentary, Oxford at the Clarendon press 1969, σελ. 231.

Αἱ συγκρούμεναι ἀπόψεις δι' ἐπὶ μέρους ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἀπόψεις παρουσιάζουσιν θεμελιώδεις μεταξύ των διαφοράς, ἔχουν καταστήσει ἀπὸ μακροῦ ἀναγκαῖον τὸν ἀκριβῆ ἐλεγχον τῶν πηγῶν. Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Hamilton ἀναποκρίνεται πληρῶς εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτήν. Ὑποδειγματικὴ ὡς θέμα καὶ ὑποδειγματικὴ ὡς διαπραγμάτευσις, ἀποτελεῖ λεπτομερῆ, φράσιν μὲ φράσιν, ἀνάλυσιν τῆς ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου συγγραφείσης βιογραφίας τοῦ Ἀλεξάνδρου. Τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζει ἡ βιογραφία, εἶναι πολλὰ καὶ δυσχερῆ. Αἱ πηγαὶ τοῦ Πλουτάρχου, ἡ ὕπ' αὐτοῦ χρῆσις των, ὁ ἐπὶ τῶν πηγῶν ἀσκηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐλεγχος, αἱ κρίσεις του καὶ ὄχι ὀλιγώτερον αὐτῇ αὐτῇ ἡ παράδοσις τοῦ κειμένου, ἀποτελοῦν ζητήματα, ἅνευ τῆς λύσεως τῶν ὁποίων ἡ γνώμη τοῦ Πλουτάρχου διὰ τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐρμηνευθῇ ἐπαρκῶς, τὸ δὲ κύριον πρόβλημα, τὸ ὁποῖον θέτουν ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπὶ μέρους ζητήματα, εἶναι ἂν ὁ ἱστορικὸς τῆς ἐποχῆς μας δύναται νὰ οἰκηθῇ εἰς ὅσα παραδίδει ὁ Πλούταρχος, ὁ ὁποῖος γράφει αἰῶνας ὁλοκλήρους ἔπειτα ἀπὸ τὸν Μεγάλον Ἀλέξανδρον καὶ μὲ θεωρητικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι πολὺ ἀπέχουν ἀπὸ τὰς θεωρητικὰς ἀρχάς τῆς ἐποχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται.

Ἐπειτα ἀπὸ βραχὺν πρόλογον, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ κ. Hamilton ἐκθέτει τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐργασίας του, περιγράφει ἐν συνεχείᾳ τὸν βίον τοῦ Πλουτάρχου, ἀναλύνει τοὺς δύο λόγους του, οἵτινες εἶναι γνωστοὶ ὑπὸ τὸν τίτλον De Alexandri Magni Fortuna aut Virtute (Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς λόγος α', β') ἐκθέτει τὴν τεχνικὴν καὶ τὰς προθέσεις γενικῶς τῶν Π α ρ α λ λ ἡ λ ω ν β ί ω ν (ἐκλογὴ ἡρώων, χρονολογία τῶν βί ω ν, βιογραφικοὶ σκοποὶ καὶ μέθοδος ἱστοριογραφίας), συζητεῖ διεξοδικῶς τὸ πρόβλημα τῶν πηγῶν εἰς τὸν βί ο ν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ συνθέτει τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν καταλήγων εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, ἂν καὶ εἰς τὴν βιογραφίαν αὐτὴν περιέχεται πλῆθος ὀρθῶν πληροφοριῶν, ἐν τῇ συνόλῳ τῆς ὁμῶς παρουσιάζει καὶ ἐλλείψεις (π.χ. ἐλάχισται εἶναι αἱ πληροφοροὶ διὰ τὰ στρατιωτικὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου, διὰ τὰς πολιτικὰς ἐξελεύσεις ἐν Ἑλλάδι, διὰ τὰς πολιτικὰς προθέσεις τῆς ἐκστρατείας, διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ κράτους, διὰ τὴν σημασίαν τῶν γάμων εἰς Σούσα κ.ἄ.) καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν Ἀλέξανδρον σκέψεις καὶ ἰδέας, αἱ ὁποῖαι ἀνῃκουν περισσότερο εἰς τὸν Πλούταρχον καὶ τὴν ἐποχὴν του, παρά εἰς τὸν Ἀλέξανδρον. Τὸ συμπέρασμα τῆς ἀναλύσεως αὐτῆς εἶναι ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου συνταχθεὶς βίος τοῦ Ἀλεξάνδρου πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῇ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ πάντοτε ἐν συσχετισμῷ μὲ τὰς ἄλλας ὑπαρχούσας πηγὰς.

Εἰς τὸ διεξοδικὸν ὑπόμνημα τοῦ κειμένου, ὁ κ. Hamilton ἐλέγχει ἐπακριβῶς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀναφορᾷ πρὸς τὰς ἄλλας πηγὰς ὅσα παραδίδει ὁ Πλούταρχος. Τὸ πρῶτον, τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἐξαρθῇ, εἶναι ἡ λαμπρὰ ἐλληνομάθεια τοῦ συγγραφέως, ἡ ὁποία τὸν βοή-

θεί ἄφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἀποφύγῃ σύγχυσιν μεταξύ τῆς γλώσσης τοῦ Πλουτάρχου καὶ τῆς γλώσσης τῶν συγγραφέων τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς καὶ ἄφ' ἑτέρου νὰ ἀποκαθιστᾷ τὸ κείμενον εἰς περιπτώσεις ὅπου ἡ παράδοσις τοῦ καθιερωμένου ἀπαραιτήτων τὴν ἐπέμβασιν τοῦ φιλολόγου. Ἐξ ἄλλου ἰδιαίτερος δέον νὰ ἐξαρθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Hamilton πλήρης γνῶσις τῆς βιβλιογραφίας περὶ τοῦ 'Αλεξάνδρου. Χρόνος καὶ κόπος πολλὺς ἐχρειάσθη διὰ νὰ συγκεντρωθῇ τὸ τεράστιον ὕλικόν, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοεῖ μὲ παραδειγματικὴν εὐσυνειδησίαν ὁ συγγραφεὺς.

Ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους θεμάτων, τὰ ὁποῖα τίθενται ὑπὸ τοῦ βί ο υ καὶ συζητοῦνται ὑπὸ τοῦ κ. Hamilton, ἐπιθυμῶ νὰ ἐξάρω τὰ ἀκόλουθα, τὰ ὁποῖα νομίζω ὅτι εἶναι τὰ πλέον ἀξιόλογα: 1. Ἡ γέννησις τοῦ 'Αλεξάνδρου, ἣτις ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου ὡς γενομένη τὸν Ἰούλιον τοῦ 356, εἶναι ὀρθότερα τῆς τοῦ 'Αριστοβούλου, ὅστις ἀναφέρει τὸν 'Οκτώβριον τοῦ ἰδίου ἔτους. 2. Ἡ ὀνομασία «Βουκεφάλας» τοῦ ἵππου τοῦ 'Αλεξάνδρου προέρχεται ἀπὸ σφραγίδα ἐπὶ τοῦ ἵππου παριστάνουσιν κεφαλὴν βοῦς. 3. Ἡ πρόσκλησις τοῦ 'Αριστοτέλους εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Φιλίππου ὤφειλετο εἰς πολιτικούς κυρίως λόγους, ἥτοι εἰς τὴν συμμαχίαν τὴν ὁποίαν οὐνῆσεν ὁ Φίλιππος μὲ τὸν συγγενὴ τοῦ 'Αριστοτέλους Ἑρμεῖαν τὸν Ἀταρνεά. 4. Ἐπὶ τοῦ σημαντικοῦ θέματος τῶν ἀποδιδόμενων εἰς τὸν 'Αριστοτέλην ἔργων Περὶ β α ο ι λ ε ι α ς καὶ Ὑ π ε ρ ἄ π ο ι κ ω ν καὶ τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ 'Αλεξάνδρου, ὁ κ. Hamilton περιορίζεται νὰ θέσῃ τὸ πρόβλημα καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἐπ' αὐτοῦ διαφόρους ἄκρως ἀποκλινούσας μεταξὺ τῶν ἀπόψεων. 5. Ὁ ἀποδιδόμενος εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν χρησμός περὶ 'Αλεξάνδρου εἶναι μεταγενεστέρα ἐπιπόνησις. 6. Οἱ ὅροι ἐ τ α ῖ ρ ο ι καὶ φ ἰ λ ο ι χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου ἄνευ διακρίσεως τῆς σημασίας ἐκάστου. 7. Ἀσφαλῶς ἀνακριβὴς εἶναι ἡ πληροφορία ὅτι ὁ 'Αλεξάνδρος ἀναχωρῶν διὰ τὴν Ἀσίαν διένειμεν ὅλην τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κτηματικὴν περιουσίαν του. 8. Περὶ τοῦ ἐπεισοδίου τοῦ Γορδίου δεσμοῦ ὁ κ. Hamilton ἀκολουθεῖ τὸν Pearson, ὁ ὁποῖος λόγῳ τῶν διαφορετικῶν παραδόσεων περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν διαφορετικῶν ἐρμηνειῶν ὑπὸ τῶν συγχρόνων ἱστορικῶν κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τίποτε τὸ θετικὸν δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν περὶ αὐτοῦ. 9. Ἡ χήρα τοῦ Μένονος, θυγάτηρ τοῦ Ἀρταβάζου, δὲν ὀνομάζετο Βαρσίνη. Ἡ Βαρσίνη, ἡ ὁποία ἠμυλωτίσθη εἰς Δαμασκόν, ἦτο ἡ μεγαλύτερα κόρη τοῦ Δαρείου, τὴν ὁποίαν ὁ 'Αλεξάνδρος ἐνυμφεύθη εἰς Σοῦσα. 10. Ἡ ἐνθρόνισις τοῦ 'Αλεξάνδρου ὡς Φαραῶ τῆς Αἰγύπτου ἐγένετο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὰς 14 Νοεμβρίου 332. 11. Ὁρθῶς ὁ Tarn ἐξαπατήρησε ὡς ἄκρως συγκεχυμένην τὴν ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου περιγραφὴν τῆς μάχης εἰς τὰ Γανγάμηλα. 12. Ὁ ἐμπρησμός τῆς Περσεπόλεως ὀρθῶς χρονολογεῖται ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου καὶ τοῦ Κουρτίου κατὰ τὸ τέλος τοῦ Μαΐου. 13. Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς π ρ ο σ κ υ ν ἡ σ ε ω ς, περὶ τοῦ ὁποίου τὸ κείμενον τοῦ Πλουτάρχου εἶναι ἀσαφές, ὁ κ. Hamilton ἀκολουθεῖ κυρίως τὸν Baldson, ὅστις ὑπεστήριξεν ὅτι αὕτη ὥρισθη ὑπὸ τοῦ 'Αλεξάνδρου λόγῳ τῆς ἀνάγκης νὰ ἀποφευχθῇ διάκρισις μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Περσῶν. 14. Δύο καὶ ὄχι τρεῖς πρέπει νὰ εἶναι οἱ ὑπὸ τοῦ Δαρείου σταλνίσαι πρεσβεῖαι εἰς τὸν 'Αλεξάνδρον.

Ἀνέφερα κατ' ἐκλογὴν τὰ ὡς ἄνω σημεία κυρίως, διὰ νὰ ἐξάρω τὴν καθαρὴν κρίσιν τοῦ κ. Hamilton καὶ τὴν ἀποκαλυπτομένην εἰς αὐτὰ προσπάθειάν του νὰ ἀποφύγῃ ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων ἐπὶ τῇ βάσει ὑποθέσεων. Ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἡ ἐργασίας του ἀποτελεῖ πολὺτιμον βοήθημα διὰ τὴν μελέτην καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Πλουτάρχου καὶ τὸν μὲ τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ Μεγάλου 'Αλεξάνδρου συνδεομένων προβλημάτων.

ΒΑΣ. ΛΑΟΥΡΔΑΣ

Ἐμμ. Ι. Μικρογιαννάνκη, Αἱ μεταξύ 'Αλεξάνδρου Γ' καὶ Δαρείου Γ' διπλωματικά ἐπαφάι, Ἀθήναι 1969, σελ. 119.